vágatás céljából a vágóhidra. Száz ilyen tikett négyszázötven korona, ezer már négyezerötszáz és minthogy mindenféle tikettből nagyobb mennyiséggel kell ellátni a pénztárt, könnyen föl megy a kiadott jegyek értéke 60—70,000 koronára is. Azonban, ha a bizottságnak nincs kifogása ellene, szivesen hozzájárul Pillich Kálmánnak az inditványához.

A bizottság egyöntetüleg hozzájárult az inditványhoz és az állapotok felülvizsgálására *Pillich* Kálmánt és *Balogh* Károlyt küldte ki, akik majd a legközelebbi ülés alkalmával beszámolnak a bizottságnak tapasztalataikról.

Ezután elhatározta még a javadalmi bizottság, hogy a javadalmi hivatalnál megüresedett két fogyasztási adóbiztosi állás betöltését hozza javaslatba, javasolni fogja továbbá, hogy ugyancsak a javadalmi hivatalnál száz korona havifizetéssel alkalmazzák *Kern* Ilonát gépirónői minőségben.

Ezzel az ülés véget ért.

A képviselőház ülése.

— Adminisztráció és egyéb. —

(Saját tudósitónktól.) Az ellenzék ma nagyon helytelen irányba tévedt, amikor a kormányzat adminisztrativ intézkedéseibe vitte bele a pártpolitikát és a kormányzat személyi intézkedéseit, a tisztviselők előléptetését és elhelyezését vitte bele a parlamenti diszkusszióba. Kiderült mindenek előtt az, hogy akiket az ellenzék védő szárnyai alá vett, a védelemre rá nem szolgáltak, mert müködésük körét nem épen mintaszerüen töltik be, másrészt azonban ugy az igazságügyminiszter, mint a kereskedelmi miniszter, akik a támadások céltáblái voltak, igen energikusan kijelentették, hogy ha történetesen ellenzéki is valamelyik tisztviselő, ez nem lehet ok arra, hogy velük szemben a felettes hatóságok ne járjanak el kötelességüknek megfelelően. A kereskedelmi miniszter még azt is hozzátette, hogy el tudja képzelni, hogy valamelyik tisztviselő olyan politikai magatartást követ, amelyet felettes hatósága jó szemmel nem nézhet.

Politikai körökben mindenesetre megállapithatók, hogy az ellenzéknek az a törekvése, hogy a kormányt vagy a többséget terrorizálja és ellenzéki érzelmü tisztviselők mellett jogosulatlan akciókat inditson, teljes kudarcot vallott. A kormány adminisztrációban pártpolitikának eddig sem engedett teret, ezután sem akar teret engedni, — de viszont azért, mert valamelyik tisztviselő ellenzéki, nem kevésbé lelkiismeretesen fogja megkövetelni, hogy az illető kötelességét teljesitse.

A képviselőház mai ülésének napirendjén egyetlen érdemleges tárgy sem szerepelt: harmadik olvasásban is megszavazták a költségvetési fölhatalmazásról szóló törvényjavaslatot s azután áttértek a mai ülésre bejelentett interpellációkra. Az ellenzéki képviselők közül mintegy negyvenen, a munkapárt részéről pedig mintegy százötvenen voltak jelen a mai ülésen.

Az ülést háromnegyed tizenegy órakor nyitotta meg *Beöthy* Pál elnök.

Az elnök fölolvasta a *Kristóffy* József ügyében hozott összeférhetetlenségi bizottság itéletét.

Harkányi János báró kereskedelemügyi miniszter törvényjavaslatot nyujt be a vasuti szolgálati rendtartásról, valamint a tengerparti területek kisajátitásáról.

Ghillány Imre báró földmivelésügyi miniszter törvényjavaslatot nyujt be az ármentesitő társulatoknak adandó rendkivüli segitségről.

Teleszky János pénzügyminiszter törvényjavaslatokat terjeszt elő a magyar-horvát pénzügyi egyezmény érvényességének meghosszabbitásáról, viszont a magyar állami vasgyárak vasércszükségletének biztositásáról.

(Személyes kérdés.)

Pop-Csicsó István személyes kérdésben szólal föl; tegnapi beszédét a miniszterelnök félreértette és félremagyarázta, mert ő nem panaszkodott a balkáni zavarok alkalmából behivott katonák kishitüségéről, hanem csak arról, hogy a katonák nagyon sok nélkülözésnek voltak kitéve.

Tisza István gróf miniszterelnök fölolvassa Pop-Csicsó István tegnapi beszédének megfelelő részét, annak igazolására, hogy az a kritika, amelyet ő mondott tegnap Pop-Csicsóval szemben gyakorolt, nagyon is jogosult volt. (Helyeslés a jobboldalon.)

(A sajtójavaslat.)

A Ház harmadik olvasásban is megszavazza az *állami szükségleteknek* a jövő év első felében való fedezéséről szóló törvényjavaslatot.

Az elnök inditványozza, hogy a legközelebbi, *a december 15-iki ülés napirendjére tüzzék ki a sajtójavaslat tárgyalásának* folytatását. A Ház ehez hozzájárul.

(A bácsalmási végrehajtó.)

Balogh Jenő igazságügyminiszter válaszol Lovászy Márton minapi interpellációjára a bácsalmási végrehajtó áthelyezési ügyében. Az interpelláló adataival szemben kimutatja, hogy az illető végrehajtó sokkal jövedelmezőbb helyre került, mint amilyen állásban eddig volt. Megemliti azt is, hogy az illető végrehajtó ellen tiz fegyelmi vizsgálatot folytattak és több esetben meg is büntették.

Felkiáltások balról: Tizenhat évvel ezelőtt!

Balogh Jenő: Három évvel ezelőtt is gyors egymásutánban két büntetést kapott. Az illető végrehajtó ellen összeférhetetlen, izgága természete miatt többször panaszt tettek már a koalició idején is. A végrehajtónak mágnás allürjei voltak. (Derültség). A szabadkai törvényszék elnöke a közszolgálat érdekében kérte az áthelyezését és előterjesztéséhez hozzátette: „Az Isten őrizzen tőle, hogy visszahelyeztessék.“ (Derültség.) A miatt, ha valamely biró vagy birósági hivatalnok politikai véleményét követi, senkit bántódás nem érhet, sőt a politikai pártállás még előmenetelére sem lehet befolyással.

Lovászy Márton: Nem veheti tudomásul a választ.

A Ház a miniszter válaszát tudomásul veszi.

(Az aradi vasutasok.)

Apponyi Albert gróf szintén tisztviselői áthelyezések ügyében interpellál. Az aradi választás után huszonnégy vasuti alkalmazottat, aki az ellenzéki jelöltre szavazott, hivatalból áthelyeztek.

Nemess Zsigmond: Száztizenöt szavazott az ellenzékre. (Zaj a baloldalon.)

Apponyi Albert gróf köszöni a közbeszólást, de e nélkül is kiterjedt volna arra a szerencsés körülményre, hogy nem valamennyi vasuti alkalmazottat helyezték át. De a példa statuálása szempontjából elég volt, ha csak megtizedelték őket. A politikai boszszuállás egészen nyilvánvaló. A vonatkisérőszemélyzethez tartozó embereket oly helyre tették, ahol kilométer-pénzeik legnagyobb részét elveszitették. Méltó az ily eljárás egy nagy párthoz és annak a fejéhez? Szabad enynyire tönkretenni oly embereket, akik nem követtek el egyebet, mint politikai meggyőződésüket nyilvánitották?

Fölkiáltás jobbról: Amikor kormányon voltak, önök is sétálni küldték a tisztviselőket!

Apponyi Albert gróf: Ha az a kormány, a melyhez tartozom, politikai üldözést követett el . . .

Fölkiáltások jobbról: De mennyit!

Apponyi Albert gróf: Ha követtek el politikai üldözést, azzal én minden közösséget megtagadok. (Derültség jobbról.) Interpellációjában kérdi a kereskedelmi minisztert, van-e tudomása az aradi áthelyezésekről és szándékozik-e a megtörént sérelmeket orvosolni?

Harkányi János báró kereskedelmi miniszter nem bocsátkozik annak megvitatásába, hogy a koalició alatt politikai üldözés történt-e vagy sem, mert abban teljesen egyetért Apponyival, hogy az ily politikai üldözés helytelen. A szóbanforgó áthelyezéseket a szolgálati felsőbbség saját hatáskörében a minisztertől nyert utasitás nélkül tette szolgálati okból. (Zaj balról.) Egyes részletekben Apponyi tévedett, mert áthelyeztek olyanokat is, akik a miniszterelnökre szavaztak. Részletekbe nem bocsátkozik, mert az áthelyezés az illető szolgálati főnök hatáskörébe tartozik. Hogy az áthelyezés jogával hogyan él a szolgálati főnök, az a miniszter megitélésére van bizva, de parlamenti vita tárgya semmiesetre sem lehet. (Nagy zaj és derültség a baloldalon.) Tagadja, hogy a belső adminisztrációnális ügyek megvitatása itt a Házban megengedhető volna. Ez a felelősség átháritása volna a parlamentre. Ha az önök föllfogása helyes volna, akkor méltóztassék az adminisztrációt is átvállalni a parlamentnek.

A Ház a választ tudomásul vette. Az ülés félkettőkor végződött.

Elrendelték a fegyelmit Nagy Zoltán ellen

— Tizvádpontra terjesztik ki a viszgálatot. —

(Saját tudósitónktól.) Ismeretes az az affér, amely *Lemle* József szegedi kereskedő és *Nagy* Zoltán törvényszéki biró között történt. A biró addig udvarolgatott Lemlénének, mig rábirta az asszonyt, hogy hagyja el az urát. A kereskedő többször kiutasitotta lakásáról Nagy Zoltánt, majd mikor megtudta, hogy feleségét elcsábitotta, nyilvános helyen többször inzultálta. Nagy Zoltán az inzultusokért birói uton vett magának elégtételt; a szegedi járásbiróság Lemlét 300 korona pénzbirságra itélte. Lemle azonban nem hagyta ennyiben a dolgot, hanem *fegyelmi panaszt* tett a főügyészségen a biró ellen.

Fegyelmi panaszában Lemle József hétvádpontot hozott fel Nagy Zoltán ellen. *Az első pontban* azt panaszolja, hogy a birót május elején az egész háznépe előtt kiutasitotta lakásáról, amikor is Nagy Zoltán *becsületszavára kijelentette*, hogy többet Lemle lakására nem megy és feleségével az érintkezést nem fogja keresni. Ennek dacára május 18-án a kereskedő távozása után Nagy kerülő uton, a cseléd lépcsőn felment feleségéhez, bezárkóztak a lakásba és órák hosszat ott maradt. *A második pontban* elmondja Lemle, hogy Nagy Zoltán elvált feleségét *Hoffmann* Györgyikét felcsalta Budapestre és azt mondta neki, hogy ő rosszul van, meg akarja vizsgáltatni magát a Grünwald-szanatóriumban és arra kérte feleségét, hogy kisérje el. Feleségével aztán a Lipótmezőre hajtatott és a szerencsétlen asszonyt ép elmével tébolydába záratta. Feleségét aztán hat hét mulva kibocsátották, miután feltétlenül megállapitották, hogy nem elmebeteg.

A harmadik vádpontot szószerint közöljük, amint azt Lemle József megirta fegyelmi panaszában: „Feleségem előtt *Nagy* Julianna volt Nagy Zoltán urnak a szeretője, a mihez természetesen nekem semmi közöm. De azt hiszem, hogy a mód, amellyel ezt a viszonyt az ide 2 ./' alatt mellékelt előadás szerint, — mely pedig magának, Nagy Julian nának az előadása, — ki aknázta, feltétlenül kihivja a kritikát egy biróval szemben, aki mások cselekedetei felett itélkezni van hivat-